

A világ színe-java Békéscsabán

GONDOLATOK A XXIII. TERVEZŐGRAFIKAI BIENNÁLÉ KAPCSÁN

Inspiráló élmény volt ősszel Békéscsabán járni, és megnézni a Munkácsy Mihály Múzeumban ezt a kiállítást. A nemzetközivé vált XXIII. Tervezőgrafikai Biennálé bebizonyította, hogy bár vannak kulturális különbségek, földrajzi távolságok, a minőségi munka határtalan. Bizonyította azt is, hogy a világ legkülönbözőbb pontjain is – mi tervezőgrafikusok – sokszor azonos szemlélettel dolgozunk és hasonló témák foglalkoztatnak. A legutóbbi biennáléra több mint 700 alkotást neveztek be, érkeztek pályaművek amerikai, ciprusi, ecuadori,

japán, kínai, lengyel, orosz és szlovák tervezőktől is. A zsűri válogatása alapján a tárlat 265-öt mutatott be a békéscsabai múzeumban, 134 magyar és 40 külföldi alkotótól. A szervezők a nemzetközi zsűri csapatát is úgy állították össze, hogy a végeredmény minősége garantáltan kiemelkedő legyen, hiszen neves külföldi és hazai szakembereket hívtak meg, hogy válogassák, értékeljék a beadott munkákat és odaítéljék a legjobbaknak járó díjakat. A zsűri elnöke Palotai Gábor (Svédország), tagjai Andrej Haščák (Szlovákia), Balla Dóra, Marcell Tamás és Szabó Andrea voltak. A díjazottak Halasi Zoltán és Solymosi Mór (a Magyar Művészeti Akadémia díja), Herr Ágnes és Vörös Botond (a Kulturális és Innovációs Minisztérium díja), Morvai Péter (Békéscsaba Megyei Jogú Város – Munkácsy Negyed különdíja), Agnieszka Ziemiszewska (a Magyar Képzőművészeti Egyetem díja), Tsushima Hajime (Cusima Hadzsime) és Bright Woo (Bright Vó) (a zsűri különdíja), Auth Artilla (Konecsni György-életműdíj).

Manapság egy világszínvonalú tervezőgrafikai munkákat bemutató kiállítás elengedhetetlen része egy remek és vizuálisan is nagy feltűnést keltő arculat és katalógus. A kiállítás erős anyagához méltó, csodálatos látványvilággal rendelkező, finom és érzékeny grafikai hangulat Szabó Andrea munkájának köszönhető – be kell vallanom, hogy ez a különleges és progresszív formavilággal megjelenő arculat számomra „mindent visz”, és az eddigi különleges biennáléarculatok közül is a kedvencem. Egy gyönyörű grafika elképzelhetetlen karakteres tipográfia nélkül, így mindenképpen meg kell említeni Boskovitz Oszkár nevét is, aki az arculatban használt betűtípus (*Balek*) tervezője.

A szervezők elképesztő munkát végeztek, a kiállítás megtekintése után egy igazán színvonalas összkép és fantasztikus élmény maradt a látogatóban. Köszönjük szépen!

SZABÓ Andrea: A XXIII. Tervezőgrafikai Biennálé katalógusborítója
Andrea SZABÓ: Catalogue cover of the 23rd Graphic Design Biennial
2022, ofszetkiadvány, 29,7x21 cm

FARKAS Anna
tervezőgrafikus

AUTH Attila: Dave Brubeck | Attila AUTH: Dave Brubeck
2020, digitális nyomtatás, 100x70 cm

Békéscsaba földrajzi távolsága Budapesttől körülbelül pont annyi, amennyi Budapest távolsága Békéscsabától. Én nem is szeretnék innen Magyarország fővárosához mérni semmit sem, csak meg kívánom jegyezni, hogy Békés megye fővárosának befogadói közege olyan erős kulturális és művészeti vonzóerővel bír, hogy általa a művészet élő jelenléte az egyik legjelentősebb és legfontosabb tényezővé tette Békéscsabát a hazai kulturális életünkben. Mai ünnepünk fókuszában ezúttal ismét a tervezőgrafika és a több évtizedes, sikeres múltja visszatekintő biennálé áll. Ez a békéscsabai, Munkácsy Mihály múzeumbeli szakmai szerepvállalás és jelenlét szinte behozhatatlan és megtisztelő előnyt is jelent másokkal szemben, hiszen a design elsőprő erejű, élő jelenlétének köszönhetően a művészet ezen ágának olyan fórumot biztosít a biennálé, ami a világtérképen való elhelyezkedésben kicsit ki is emeli Békéscsaba nevét, úgy is mondhatnám, „kövéríti”, „boldra váltja”: azaz büszkeséggel megvastagítja a város betűit.

A Munkácsy Mihály Múzeumban és Békéscsabán tapasztalható szeretettel fogadtatás, ez a befogadó, nyitott érdeklődés a tervezőgrafika számára nagyon fontos. [...]

Így az idei kiállítás jól bizonyítja, hogy a tervezőgrafikusok társadalma meglehetősen nyitott az

újdonosságokra, összetartó és egymást segítő szakmai közeg. Aktivitásuknak köszönhetően a graphic design legkülönbözőbb törekvései, irányzatai és nagyon is differenciált szellemisége megmutatkozik e falak között is, erősítve a tervezőgrafika presztízsét hazánkban és – többek között a külföldi kiállítók megjelenésével – a nagyvilágban is.

Bright WOO: White Dew
2021, digitális nyomtatás, 100x70 cm

Egy ember életében – tudom, meglehetősen viszonylagos, de – két esztendő nem számít soknak, ám a tervezőgrafika, a design esetében nagyon is az. Két év alatt olyan újdonosságok, egyéni teljesítmények és csapatban elkövetett tervezői eredmények képesek kiérlelődni, amik alapjaiban képesek megváltoztatni bizonyos gondolkodásmódokat vagy legalábbis hatással lehetnek azokra. Nem csoda, hogy ilyenformán a szellemiség artikulálása és transzponálása egy vizuális nyelvi környezetre az adott társadalom szocializációs, edukációs környezetében úgyszólván missziós feladat. A trendek, a kánon és a kulturális háttér formálása, továbbá finomítása és gazdagítása a tervezőgrafika hatóerejének egyik lényege. [...]

A designnak nem a különböző személyes, mondhatni, szubjektív szépségek viadalában kell kielégítően helytállnia, hanem egyfajta korrekt objektivitással felmutatni a jót, ami nem melleleg igencsak szép is tud lenni egyébiránt.

Nem feltétlenül az ügyfél, a megbízó ízlése lesz a mérvadó ebben az esetben, hanem a magas színvonalú, kvalitásos profizmus. A megbízónak nem az a feladata, hogy a saját pénzéért füttyentve ugráltassa a tervezőt a maga tempója szerint, hanem hogy a tervező minden érzékét, tehetségét és tudását latba vethesse megbízója sikerének érdekében. A tervezőgrafikus pedig akkor sikeres, ha ügyfelének a lehető legjobb anyagot van módja elkészíteni, miközben a tervezői designmunka megvalósítása közös üggyé nemesedik, és egyúttal rendelkezik a megfelelő minőséggel és művészi kvalitásokkal is.

Kitűnik, hogy kétévről kétévre rengeteg igazán jó, sőt kitűnő példát láthattunk a biennálékon – ahogy korábban is, most is – a Munkácsy Mihály Múzeum tereiben installált műveket szemlélve. [...]

A tervezőgrafikus munkája meglehetősen összetett és amellet, hogy rengeteg technikai ismeretet működtet egyszerre, nagyon erősen intellektuális is. A tervezőgrafikus munkája során az intelligencia összedolgozik a megfelelő készségekkel és alázattal, kiváló

Sha FENG: Eileen Chang
2021, digitális nyomtat, 100x70 cm

érzékkel és alapos felkészültséggel, tudással. Majd mindezek együtt a kreatív tervezői gyakorlatban formálják meg, bontják ki az ötletet és készítik el a tervezőgrafikai művet. Optimális esetben mindehhez a különböző elemek olyan együttállására van szükség, ami a tervező számára határtalan boldogságot okoz, és a néző számára is valamilyen megmagyarázhatatlan, de örömteli izgalmat.

Neda ABBASALI ZADEH: We Need Peace
2022, digitális nyomtat, 100x70 cm

Elárulom azok számára, akik nem ismerik a graphic design természetét, hogy a szellemes és könnyed játékoság mindössze csak látszat. Olyan, mint egy világhírű gitáros a színpadon, aki lenyűgöző, bájos és vagány lazasággal lenyomja a szólóját, a közönsége pedig alélva esik össze vagy őrzöngve tombol a zsigerből kiadott produkció láttán.

Igen, persze, ez is a valóság része, de a profizmus abban is megmutatkozik, hogy oly sok minden rejtve marad a kíváncsi szemek előtt. Annyira fel van építve a produkció, hogy a tanulmányok, a szerzői gyötrelmek időszaka, a rengeteg próba, fárasztó gyakorlás és az irtatlan háttérmunka nem lesz látható az avatatlank számára. Csak a színpadi jelenlét vagy a stúdióban megküzdött, kidolgozott és végül piacra adott anyag kerül a figyelem fókuszába. De rendben van ez így, hiszen végül is ez lesz a maradandó.

ŚJCC Śląski Jazz Club 1956

O N L I N E

WWW.
JAZZWRUINACH.
PL

JAZZ

16. MIĘDZYNARODOWY
FESTIWAL JAZZ WRUINACH

16TH INTERNATIONAL
FESTIVAL JAZZ IN THE RUINS

S E P T E M B E R

2 0

2 0

j e r

Tomasz Kipka

Tomasz KIPKA: Jazz'n'Roll | 2020, digitális nyomat, 100x70 cm

Agnieszka ZIEMISZEWSKA: We are one
2020, digitális nyomat, 100x70 cm

Oliver Arthur (KOVÁCS Olivér Artúr): Aradi 13
Oliver Arthur (Olivér Artúr KOVÁCS): The 13 of Arad
2022, digitális nyomat, 100x70 cm

A tervezőgrafika igazi élőhelye nem a csendes kiállító-termék világa, csak vendégségbe látogat ide, de úgy is mondhatnám, hogy hazalátogat, hogy megmutassa legjobb arcát családjának, barátainak és mindenkinek, aki szereti őt. A tervezőgrafika élőhelye a nagyvilágban van és

a környezetünkben szinte mindenhol. A legkülönbözőbb médiumokban rendelkezésre álló eszközökön, a fiktív vagy megvalósuló kiadványokon, online és papíralapú, virtuális és anyagi környezetben, termékcsoomagolásban, piktogramokban, használatba vett logókban és emblémákban, komplett és nemkomplett arculatokban, plakátokban és hirdetési felületeken, a betűtervezésben, az írott környezetben, az enteriőrdesignban, a könyveken és könyvekben, különleges felületeken, tárgyakon és eszközök sokaságán, gyakorlatilag tényleg mindenütt. Ettől olyan különleges szakma a tervezőgrafika, ettől olyan érvényes, hiszen átszövi mindennapi jelenlétünk tereit, jó esetben eligazodást nyújt és tartást is ad a vizuális környezetünknek, miközben pozitív üzenetekkel szolgál bennünket, valamint kellemes és jó érzéseket közvetít a mindennapi slamposságok kuszaságában.

SZURCSIK József
képzőművész

A XXIII. Tervezőgrafikai Biennálé díjazottjai. Balról jobbra: HALASI Zoltán, HERR Ágnes, VÖRÖS Botond, AUTH Attila, MORVAI Péter és SOLYMOSI Mór
Prize-winners of the 23rd Graphic Design Biennial. L-r: Zoltán HALASI, Ágnes HERR, Botond VÖRÖS, Attila AUTH, Péter MORVAI and Mór SOLYMOSI
Fotó: Szabó Andrea

(XXIII. Tervezőgrafikai Biennálé. Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba, 2022. november 17. – december 23.)

Szurcsik József írása a kiállítás megnyitójának rövidített, szerkesztett változata.